

R

G

B

WH

GR

BL

Grey Scale #13

C

M

Y

K

DANES
-PICTA
.COM

A

1

2

3

4

5

6

M

8

9

10

11

12

13

14

15

B

17

18

19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

~~WYKŁAD~~
~~STYCZNIOWEGO~~

Egz. Nr 1

**ZBIÓR MATERIAŁÓW
Z DOROCZNEJ ODPRAWY SZKOLENIOWEJ
KIEROWNICZEJ KADRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI
przeprowadzonej w Wałczu w dn. 13-15.11.1984 r.**

Materiał pomocniczy do nauczania przedmiotu
„Organizacja łączności wojsk lądowych”

47501

WARSZAWA

GRUDZIEŃ

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

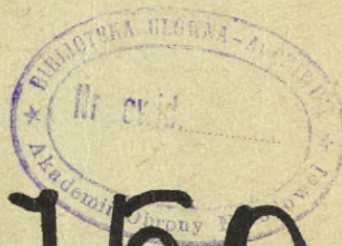
~~WYKŁAD~~
~~STYCZNA 1985~~

Egz. Nr 1

**ZBIÓR MATERIAŁÓW
Z DOROCZNEJ ODPRAWY SZKOLENIOWEJ
KIEROWNICZEJ KADRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI
przeprowadzonej w Wałczu w dn. 13-15.11.1984 r.**

**Materiał pomocniczy do nauczania przedmiotu
„Organizacja łączności wojsk lądowych”**

47501

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 54305

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET NR 33~~
PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

ZBIÓR

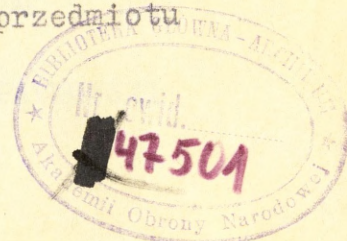
MATERIAŁÓW Z DOROCZNEJ ODPRawy SZKOLENIOWEJ

KIEROWNICZEJ KADRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

przeprowadzonej w Wałczu
w dniach 13 - 15.11.1984 r.

Materiał pomocniczy do nauczania słuchaczy przedmiotu
"Organizacja łączności wojsk lądowych".

WARSZAWA

LISTOPAD

1984 r.

Niniejszy "Zbiór" został przygotowany do druku przez zespół oficerów:

płk mgr inż. K.PATKOWSKI

ppłk dypl. A.KUKOWSKI

ppłk dypl. H.STAROBRAĆ

mjr dypl. W.KORBELA

Zawiera on wystąpienie Szefa Wojsk Łączności MON i Zastępcy Szefa Wojsk Łączności MON ustalające metody i treść pracy szefa wojsk łączności związku operacyjnego w okresie organizacji operacji oraz wzory wybranych /nowych/ dokumentów łączności opracowanych przez Szefostwo Wojsk Łączności MON przy współudziale KTWŁ.

Treści zawarte w niniejszym "Zbiorze" są obowiązujące w procesie dydaktycznym w ASG WP.

Szef KTWŁ

płk mgr inż. K.PATKOWSKI

SPIS TREŚCI

1. Planowanie łączności i użycia jednostek łączności - referat wygłoszony przez Zastępcę Szefa Wojsk Łączności MON płk mgr inż. Z.KLIMCZYKA.
2. Wybrane zagadnienia omówienia treningu sztabowego /przeprowadzonego w ramach odprawy szkoleniowej/ dokonanego przez Szefa Wojsk Łączności MON gen.bryg. H.ANDRACKIEGO.
3. Wzory nowych dokumentów łączności:
 - zamiar organizacji 7A;
 - wstępne zarządzenie bojowe 7A;
 - decyzja Szefa Wojsk Łączności 7A do organizacji łączności;
 - zarządzenie bojowe 7A;
 - meldunek planu łączności 7A;
 - notatka do planu łączności 7A;
 - zamiar dowódcy 19 prlk;
 - decyzja dowódcy 19 prlk;
 - rozkaz bojowy 19 prlk.

PLANOWANIE ŁĄCZNOŚCI I UŻYCIA JEDNOSTEK ŁĄCZNOŚCI

1. Kolejność i treść pracy szefa wojsk łączności w okresie wypracowania decyzji do organizacji łączności w ograniczonym czasie.

Istotą planowania łączności jest podejmowanie trafnych decyzji w wymaganych terminach.

Decyzja szefa wojsk łączności stanowi podstawę pracy oddziałów /wydziałów/ szefostwa wojsk łączności, szefów wojsk /szefów wydziałów/ łączności niższego szczebla dowodzenia oraz sztabów jednostek łączności. Powinna ona w pełni uwzględniać sytuację operacyjną, odpowiadać podjętej przez dowódcę ZO decyzji i planowanemu systemowi dowodzenia, a także zapewnić efektywne wykorzystanie jednostek łączności. Spełnienie powyższych wymagań uwarunkowane jest przeprowadzeniem dokładnej analizy zadania i wnikliwej oceny **sytuacji** z uwzględnieniem wszystkich czynników wpływających na terminowość, ciągłość i skrytość działania łączności w toku operacji.

Szybka ocena **sytuacji**, podjęcie optymalnej decyzji i precyzyjne stawianie zadań wojskom warunkuje poprawną organizację łączności.

Organizacja i kolejność pracy szefa wojsk łączności wynikają głównie z metod pracy dowódcy i sztabu związku operacyjnego, sytuacji operacyjnej, charakteru otrzymanych zadań oraz czasu osiągnięcia gotowości łączności. W warunkach ograniczonego czasu z zasady stosuje się metodę równoległej pracy szefostw wojsk łączności frontu, armii i sztabów jednostek łączności. Przy podanej metodzie planowanie łączności rozpoczyna się i kończy w niewielkich odstępach czasu na wszystkich szczeblach dowodzenia.

Praca szefa wojsk łączności związku operacyjnego rozpoczyna się od analizy zadania. W warunkach ograniczonego czasu podstawę analizy zadania stanowią: zarządzenie łączności /lub tylko zarządzenie wstępne/ sztabu przełożonego oraz dane o sytuacji operacyjnej i zadaniu związku operacyjnego, uzyskane w czasie wstępnego informowania operacyjnego prowadzonego przez szefa sztabu lub szefa oddziału operacyjnego.

Po analizie zadania szef wojsk łączności przeprowadza kalkulację czasu, a następnie zapoznaje oficerów szefostwa z otrzymanym zadaniem, wydaje wytyczne do opracowania wstępnych zarządzeń łączności

i przygotowania propozycji i rozliczeń niezbędnych do sprecyzowania zamiaru organizacji łączności i podjęcia czynności związanych z planowaniem łączności.

Po wydaniu wytycznych szef wojsk łączności przystępuje do oceny sytuacji pod względem łączności i precyzowania zamiaru organizacji łączności.

Ostateczna korekta zamiaru organizacji łączności następuje po informowaniu operacyjnym. Na podstawie danych uzyskanych w czasie informowania operacyjnego oraz wytycznych szefa sztabu do organizacji łączności, szef łączności wnosi ostateczne poprawki do zamiaru i zapoznaje z nim oficerów szefostwa oraz wydaje wstępne zarządzenia bojowe dowódcom jednostek łączności.

Po sprecyzowaniu zadań dla wojsk przez dowódcę związku operacyjnego szef wojsk łączności podejmuje decyzję do organizacji łączności, przedstawia szefowi sztabu do podpisu zarządzenie łączności oraz wydaje zarządzenia bojowe jednostkom łączności.

Na podstawie podjętej decyzji szef wojsk łączności precyzuje oficerom szefostwa zadania do planowania łączności do operacji, a następnie kieruje opracowaniem dokumentów planu łączności, dokumentów kierowania systemem i wojskami łączności i koordynacją planu łączności z planami rodzajów sił zbrojnych i wojsk.

Dokumenty planu łączności szef wojsk łączności przedstawia do zatwierdzenia szefowi sztabu, a następnie w razie potrzeby, uściśla wcześniej wydane zarządzenia bojowe.

Po postawieniu zadań i zakończeniu prac planistycznych szef wojsk łączności wraz z oficerami szefostwa kontroluje wykonanie postawionych zadań oraz udziela niezbędnej pomocy podległym szefom i dowódcom.

Przy stosowaniu przedstawionej powyżej równoległej metody pracy najważniejszą rolę odgrywa terminowe podjęcie optymalnej decyzji do organizacji łączności.

2. Treść analizy zadania i oceny sytuacji pod względem łączności.

Analiza zadania, prowadzona przez szefa wojsk łączności związku operacyjnego wraz z zastępcą i szefami oddziałów /wydziałów/, obejmuje analizę zarządzenia łączności sztabu przełożonego /wstępnego zarządzenia łączności/ oraz analizę danych uzyskanych podczas wstępnego informowania.

Analiza zadania w części dotyczącej zarządzania łączności /wstępnego zarządzania/ sztabu przełożonego obejmuje następujące zagadnienia:

- ✓ - analiza zamiaru organizacji łączności przełożonego;
- ✓ - miejsce i rola systemu łączności związku operacyjnego w systemie łączności przełożonego; łączności
- ✓ - sposoby, kolejność i terminy organizacji z przełożonym i niezbędne do tego celu własne siły i środki;
- ✓ - miejsce rozwinięcia, czasy gotowości i kierunki przesunięcia węzła łączności SD i ZSD przełożonego;
- ✓ - siły i środki szefa kierunku łączności do przełożonego i jego zadanie;
- ✓ - kolejność i sposób organizacji łączności współdziałania z sąsiednimi związkami operacyjnymi i związkami rodzajów sił zbrojnych i wojsk;
- ✓ - linie, węzły i środki łączności przydzielone przez przełożonego do wykorzystania;
 - organizacja współdziałania pomiędzy jednostkami łączności własnymi i przełożonego;
- ✓ - obrona i bezpieczeństwo łączności;
 - zabezpieczenie techniczne łączności realizowane przez przełożonego;
 - kolejność wprowadzania ~~na~~ danych do pracy systemu łączności.

Na podstawie danych ze wstępnego informowania operacyjnego szef wojsk łączności analizuje:

- cel operacji;
- zadanie związku operacyjnego, a także jego miejsce i rolę w ugrupowaniu operacyjnym przełożonego;
- przewidywany charakter działań przeciwnika;
- siły i środki wzmocnienia związku operacyjnego;
- zadania i kolejność współdziałania z sąsiadami i jednostkami rodzajów sił zbrojnych i wojsk;
- termin gotowości wojsk do operacji.

Celem oceny sytuacji pod względem łączności jest wszechstronna i wnikliwa ocena czynników mających wpływ na organizację i działanie łączności. Im więcej tych czynników będzie wziętych pod uwagę i im dokładniej określi się ich wpływ na system i wojska łączności, tym bardziej prawidłową i trafną będzie podjęta decyzja do organizacji łączności.

Ocena sytuacji obejmuje:

- ocenę przeciwnika;
- ocenę wojsk własnych /w tym stan systemu i wojsk łączności/;
- ocenę rejonu operacji;
- ocenę innych czynników wpływających na wykonanie zadań przez wojska łączności;

Oceniając przeciwnika szef wojsk łączności powinien przeanalizować:

- przewidywany charakter jego oddziaływania na system i wojska łączności;
- prawdopodobieństwo i wysokość strat jakie mogą ponieść jednostki łączności od środków rażenia przeciwnika, w tym i BMR;
- prawdopodobieństwo dywersyjnego /GDR/ oddziaływania przeciwnika i jego wpływ na stan i funkcjonowanie łączności;
- skład, dyslokacja, ugrupowanie i możliwości sił i środków WRE przeciwnika /w tym polowych, stacjonarnych, powietrznych, okrętowych oraz umieszczonych na sztucznych satelitach Ziemi/;
- prawdopodobne rejonu i okresy ześrodkowania wysiłków sił i środków WRE przeciwnika:

We wnioskach z oceny przeciwnika szef wojsk łączności powinien określić przedsięwzięcia mające na celu zmniejszenie skuteczności oddziaływania przeciwnika na system i wojska łączności związku operacyjnego.

Ocena wojsk własnych obejmuje ocenę wojsk związku operacyjnego oraz ocenę systemu i wojsk łączności.

Oceniając wojska związku operacyjnego należy uwzględnić, jaki wpływ na organizację łączności będą miały:

- skład i ugrupowanie operacyjne;
- rozmach operacji;
- kierunek głównego uderzenia;
- zadania wojsk i kolejność ich realizacji oraz charakter działań;
- w jakich okresach operacji, które związki i oddziały wykonują najważniejsze zadania;
- gotowość poszczególnych związków taktycznych do działania;
- organizacja współdziałania;
- zadania sił i środków WRE;

- organizacja stanowisk i punktów dowodzenia /własnych i podwładnych/, ich przeznaczenie, rejony rozwinięcia, kolejność i sposób przemieszczenia, odległości pomiędzy nimi, rozbudowa inżynierska itp.;
- sposoby zwiększenia żywotności systemu dowodzenia.

We wnioskach z oceny wojsk związku operacyjnego należy określić:

- rozmach systemu łączności /szerokość, głębokość, tempo działań/;
- z jakimi związkami operacyjnymi /taktycznymi, oddziałami/ i w toku wykonania których zadań, należy skupić główny wysiłek na zapewnienie ciągłości łączności;
- przedsięwzięcia warunkujące zapewnienie ciągłości dowodzenia w okresie przemieszczania stanowisk dowodzenia, a także ich obezwładnienia;
- sposób wykorzystania środków łączności kł WPD i PPD;
- sposoby organizacji łączności współdziałania;
- terminy gotowości łączności.

Oceniając system i wojska łączności armii należy brać pod uwagę:

- stan i możliwości wykorzystania istniejącego systemu łączności ZO, stacjonarnego systemu Ministerstwa Obrony i krajowej sieci telekomunikacyjnej w czasie przygotowania i w toku operacji;
- w jaki sposób będzie organizowana łączność ze sztabem przełożonym i współdziałającymi wojskami oraz jakie siły i środki do tego należy wydzielić;
- jak będzie zorganizowane kierowanie systemem i wojskami łączności przez sztab przełożonego;
- stan, możliwości i operacyjne położenie jednostek łączności swojego ZO i podległych wojsk, szefów kierunków łączności sztabu przełożonego i otrzymanie przez nich zadania;
- stan i możliwości organów remontowych i organów zaopatrzenia;
- zadania wykonywane przez organy zaopatrzenia i remontu przełożonego w interesach naszego ZO, posiadane zapasy środków łączności i materiałów eksploatacyjnych;
- uodpornienie systemu i wojsk łączności;
- stan systemu kierowania łącznością;
- gotowość wojsk łączności do działania.

We wnioskach z oceny tego zagadnienia należy określić:

- w jakim stopniu jednostki łączności są zdolne wykonać zadania w planowanej operacji i jakie przedsięwzięcia należy wykonać w czasie przygotowania do operacji, aby zwiększyć ich możliwości;
- w jakim stopniu istniejący system łączności realizuje potrzeby dowodzenia wojskami i co należy przedsięwziąć w celu zwiększenia jego niezawodności;
- w jakim zakresie i na jakich etapach istnieje możliwość wspólnego wykorzystania sił i środków łączności ZO, szefa kierunku łączności sztabu przełożonego, jednostek i pododdziałów łączności Rodzajów Sił Zbrojnych i rodzajów wojsk.

Oceniając sytuację w zakresie skażeń promieniotwórczych, chemicznych i bakteriologicznych po uderzeniach bronią masowego rażenia Szef Wojsk Łączności analizuje:

- straty w stanach osobowych, w środkach łączności i ocenia zdolność bojową oddziałów /jednostek/ i elementów systemu łączności;
- skalę i stopień skażeń w strefach rozprzestrzeniania się radioaktywnych i trujących substancji oraz środków bakteriologicznych;
- możliwości przebywania stanu osobowego, linii i węzłów łączności w strefach skażeń;
- trasy obejścia niebezpiecznych stref skażeń, a także rejony dokąd mogą być wyprowadzone jednostki łączności w celu przeprowadzenia zabiegów sanitarnych stanu osobowego oraz dezaktywację i odkażenia sprzętu.

We wnioskach z tego zagadnienia należy określić:

- stopień zdolności bojowej jednostek łączności, elementów systemu łączności i zasadnicze przedsięwzięcia mające na celu odtworzenie zdolności bojowej;
- kolejność likwidacji skutków użycia przez przeciwnika broni masowego rażenia w jednostkach łączności i elementach systemu łączności;
- środki zapewniające bezpieczeństwo stanu osobowego, działającego w terenie skażonym;
- trasy obejścia rejonów skażonych.

Analizując obszar, na którym będzie prowadzona operacja ocenia się warunki geograficzne, klimatyczne, ekonomiczne, socjalno-polityczne oraz stopień przygotowania terenu pod względem operacyjno-wojskowym w pasie działań ZO.

Oceniając geograficzno - klimatyczne warunki szef wojsk łączności uwzględnia:

- rzeźbę i pokrycie terenu oraz obronne i maskujące właściwości terenu;
- właściwości gruntu, możliwości przejścia bez wykorzystania dróg;
- przeszkody wodne, możliwości zaopatrzenia w wodę;
- porę roku, długość dnia i nocy;
- temperaturę, opady, przeważające kierunki wiatrów;
- głębokość pokrywy śnieżnej i zamarzania gruntu;
- zjawiska przyrodnicze mające wpływ na pracę środków łączności /takie jak: burze śnieżne, anomalie magnetyczne, jonosferyczne zaburzenia itp./.

Oceniając ekonomiczne i socjalno - polityczne warunki Szef Wojsk Łączności analizuje:

- istnienie, rozmieszczenie /rozlokowanie/ i możliwości ośrodków przemysłu elektronicznego;
- stopień koncentracji ośrodków administracyjno-politycznych i ich wpływ na rozwijanie i pracę systemu łączności;
- gęstość zaludnienia w strefie działań bojowych;
- spodziewany charakter dywersji ze strony społeczeństwa.

Oceniając stopień przygotowania terenu pod względem operacyjno-wojskowym w pasie działań ZO SWŁ rozpoznaje:

- rozmieszczenie i możliwości węzłów, ośrodków i linii łączności;
- gęstość i możliwości wykorzystania sieci dróg i lotnisk;
- rozmieszczenie, możliwości produkcyjne i remontowe fabryk i zakładów remontowych, baz wojskowych, magazynów łączności, MPS;
- rejony zapór operacyjnych /takich jak: miny jądrowe, strefy zatopień i pożarów/.

We wnioskach z oceny tego zagadnienia należy określić:

- jakie trudności w czasie organizacji i podczas zapewnienia łączności powodują właściwości rejonu operacji i co należy przewidzieć w celu zmniejszenia ich wpływu;

- możliwość wykorzystania stacjonarnych węzłów, ośrodków, linii łączności, sieci dróg i lotnisk w celu zapewnienia dowodzenia wojskami;
- na jakich kierunkach jakie zastosować środki łączności;
- kierunki działań zwiadu łączności.

Ocena czasu obejmuje określenie ogólnego czasu, którym dysponuje Szef Wojsk Łączności /od momentu otrzymania zadania, do momentu gotowości łączności/ i podział czasu na czynności, które należy wykonać w tym okresie tj.: podjąć decyzję, postawić zadania szefom łączności i dowódcom jednostek łączności, planowanie łączności, przygotowanie jednostek łączności do wykonania otrzymanych zadań i przegrupowanie jednostek do rejonów przeznaczenia.

We wnioskach powinno się określić czas dla przeprowadzenia wszystkich prac i przedsięwzięć, które zapewnią wykonanie pełnego zakresu czynności w nakazanym terminie.

Jak z tego wynika Szef Wojsk Łączności powinien rozporządzać obszernymi i różnorodnymi danymi. Część tych danych SWŁ uzyskuje w czasie pokoju poprzez studiowanie teatru działań wojennych. Dane o stanie systemu i wojsk łączności napływają do organów kierowania systemem łączności od dowódców jednostek łączności, od przełożonego i podwładnych /szefów łączności/.

Inne dane SWŁ otrzymuje w decyzji dowódcy ZO oraz wytycznych szefa sztabu, jak również z oddziałów sztabu i od dowódców i szefów rodzajów wojsk.

Ciągłe i terminowe zbieranie i zdobywanie danych w celu oceny położenia i podjęcia decyzji stanowi ważne zadanie dla szefa wojsk łączności i jego zespołu.

Ocenę sytuacji w zakresie skażeń promieniotwórczych, chemicznych i bakteriologicznych w czasie planowania prowadzi się na podstawie prognoz, a po uderzeniach bronią masowego rażenia - na podstawie namiaru wybuchów jądrowych oraz na podstawie faktycznych danych o skażeniach, które otrzymuje się w meldunkach dowódców jednostek łączności. Potrzebne informacje o parametrach wybuchów jądrowych, strefach możliwych skażeń docierają do Szefa Wojsk Łączności z oddziału operacyjnego, a o natężeniu promieniowania, rejonach zastosowania środków trujących i bakteriologicznych - tak z oddziału operacyjnego jak również od dowódców jednostek łączności i Szefa Wojsk Chemicznych.

Oceniając sytuację łączności należy dokonać niezbędnych kalkulacji w zakresie:

- czasu potrzebnego przeciwnikowi do rozpoznania naszego systemu łączności;
- określenia możliwości przeciwnika w zakresie jednoczesnego obezwładnienia sieci i kierunków radiowych;
- przewidywanych strat w siłach i środkach łączności w wyniku uderzeń jądrowych przeciwnika itp.

Rezultaty przeprowadzonych kalkulacji odzwierciedla się w postaci tablic, schematów, wykresów, które Szef Wojsk Łączności wykorzystuje w czasie oceny sytuacji i podejmowania decyzji.

W wielu wypadkach SWŁ dla wyjaśnienia niejasnych problemów w czasie oceny sytuacji zasięga opinii swojego zastępcy i szefów wydziałów.

W zależności od sytuacji i posiadanych przez Szefa Wojsk Łączności danych wyjściowych, metoda prowadzenia oceny sytuacji może być realizowana w inny sposób /może różnić się od przedstawionej metody/.

W przypadku dysponowania wszystkimi danymi wyjściowymi, ocena sytuacji będzie stanowić proces jednorazowy.

W przypadku kiedy dane wyjściowe napływają kolejno w stosunkowo długim czasie, ocena sytuacji będzie prowadzona jako proces wieloetapowy.

Na początku, na podstawie niepełnych danych wyjściowych prowadzi się ocenę sytuacji w celu wypracowania wstępnego zamiaru na organizację łączności.

Następnie, w wyniku uściślenia posiadanych i napływu nowych danych dokonuje się ich oceny i na podstawie tego wnosi się niezbędne poprawki w zamiarze i decyzji.

Taką metodę oceny sytuacji stosuje się podczas organizacji pracy sztabu sposobem równoległym.

Oceniając sytuację należy wykryć i ujawnić te szczególne charakterystyczne cechy, które występują w konkretnym przypadku /w porównaniu do istniejących ustaleń oraz doświadczeń z poprzednich operacji/ oraz ustalić ich wpływ na organizację i zapewnienie łączności. Na przykład: w wypadku, kiedy szerokość pasa działania znacznie przewyższa ustalone normy, mogą wyniknąć istotne problemy w organizacji łączności, polegające na zwiększeniu odległości pomiędzy stanowiskami dowodzenia, pociągające za sobą potrzebę

organizacji PWŁ, a to z kolei spowoduje podjęcie specjalnych przedsięwzięć w celu zapewnienia stabilności łączności.

W rzeczywistych warunkach pracy Szefa Wojsk Łączności i jego zespołu trudno jest wydzielić okres, w ciągu którego dokonuje się oceny sytuacji. Praktycznie, w miarę postępowania danych na bieżąco dokonuje się oceny i uwzględnia się je w procesie podejmowania decyzji.

METODYKA PODEJMOWANIA DECYZJI PRZEZ SZEFA WOJSK ŁĄCZNOŚCI ZO.

W rezultacie dokonanej analizy zadania, oceny położenia, przeprowadzonych kalkulacji i wysłuchania propozycji podwładnych, Szef WŁ armii osobiście podejmuje decyzję do organizacji łączności w operacji.

W decyzji SWŁ ZO określa:

1. Zamiar organizacji łączności.
2. Zadania dla jednostek łączności.
3. Organizację współdziałania wojsk łączności ZO.
4. Wszechstronne zabezpieczenie łączności i zautomatyzowanego systemu dowodzenia.
5. Organizację kierowania systemem i wojskami łączności.
6. Zasadnicze kierunki pracy partyjno-politycznej w wojskach łączności w czasie przygotowania i w toku operacji.

Zamiar organizacji łączności stanowi podstawę decyzji, określa najważniejsze zagażenia, na podstawie których rozpracowuje się poszczególne elementy decyzji i realizuje się planowanie łączności.

W zamiarze organizacji łączności SWŁ ZO określa:

1. Główne elementy ugrupowania operacyjnego, z którymi powinna być zapewniona najbardziej stabilna łączność.
2. Strukturę systemu łączności dalekosiężnej /ilość, kolejność, kierunki rozwijania i orientacyjną pojemność osi i kierunków łączności, rubieże rozwijania rokad łączności/.
3. Zasadnicze radiowe i troposferyczne kierunki łączności pomiędzy stanowiskami dowodzenia.
4. Zasadnicze zadania WPP.
5. Ugrupowanie sił i środków łączności, odwód łączności.

6. Sposób zapewnienia łączności w wypadku zniszczenia /obezwładnienia/ WŁ stanowisk dowodzenia ZO.
7. Sposób wykorzystywania kanałów sieci dalekosiężnej i linii łączności przełożonego.
8. Zasady pracy i kolejność wykorzystania różnych rodzajów środków łączności w czasie przygotowania i w toku operacji.
9. Terminy gotowości łączności.

W wypadku organizacji pracy sposobem równoległym i dysponowania krótkim czasem Szef WŁ po dokonaniu analizy zamiaru dowódcy ZO ogłasza zamiar organizacji łączności ~~xx~~ swojemu zastępcy i szefom wydziałów oraz stawia im zadania do planowania łączności i wypracowania niezbędnych dokumentów.

Następnie Szef WŁ podpisuje przygotowane do tego czasu wstępne zarządzenia bojowe i wysyła je do dowódców /jednostek/ łączności, co umożliwi dowódcom przystąpienia do wypracowania decyzji i planowania bojowego użycia jednostek łączności.

Podczas określenia zadań jednostkom łączności SWŁ uwzględnia ich sytuację, zdolność bojową i ich dyslokację. Na podstawie tego przeprowadza się kalkulację bojowego wykorzystania jednostek łączności.

Organizując współdziałanie pomiędzy węzłowymi i liniowymi jednostkami własnego ZO oraz pomiędzy jednostkami łączności swojego ZO i jednostkami Szefa kierunku łączności ND na ZTDW /frontu/ Szef WŁ określa strefy odpowiedzialności, stopnie uczestnictwa jednostek łączności podczas wykonywania wspólnych zadań.

Współdziałanie to organizuje się w czasie, w przestrzeni i według zadań.

W części dotyczącej organizacji technicznego zabezpieczenia łączności i zautomatyzowanego systemu dowodzenia Szef Wojsk Łączności określa:

1. Zasadnicze przedsięwzięcia mające na celu operacyjne zabezpieczenie systemu i wojsk łączności, zapasy środków łączności, ich rozdział na organy zaopatrzenia i rozśrodkowanie na kierunki działania wojsk.
2. Kolejność zaopatrywania wojsk w środki łączności z uwzględnieniem prawdopodobnych strat w toku operacji.

3. Sposób pracy organów remontowych i ich przemieszczenie.
4. Podział zestawów remontowych w celu odtworzenia gotowości środków łączności wojsk operacyjnych i tyłów.

W części dotyczącej organizacji kierowania łącznością Szef Wojsk Łączności określa:

1. Strukturę systemu kierowania i kolejność przemieszczania punktów kierowania łącznością oraz rozdziela osoby funkcyjne na poszczególne punkty kierowania.
2. Kolejność kierowania łącznością w czasie przemieszczania i w wypadku zniszczenia punktów kierowania.
3. Organizację łączności pomiędzy punktami kierowania łącznością i elementami systemu łączności.

Następnie, w wyniku napływu nowych i uściślenia posiadanych danych Szef WŁ ZO kończy wypracowanie decyzji. Do tego momentu na mapie roboczej SWŁ powinna być naniesiona decyzja organizacji łączności oraz opracowane zarządzenie łączności i zarządzenia bojowe.

W toku wypracowania decyzji SWŁ wysłuchuje propozycji osób funkcyjnych szefostwa i zapoznaje się z ich kalkulacjami, co zapewni właściwe skoordynowanie zagadnień organizacji łączności w nakazanym terminie.

W wypadku posiadania dostatecznej ilości czasu SWŁ może wypracować kilka możliwych wariantów organizacji łączności, z których wybiera optymalny.

Przed podjęciem decyzji SWŁ jest zobowiązany do rozpatrzenia propozycji organizacji łączności Wojsk Lotniczych, OPL, tyłów, rozpoznania oraz zatwierdza ilość wydzielonych dla potrzeb tych organów kanałów w systemie łączności dalekosiężnej.

W toku operacji w wielu wypadkach SWŁ będzie zmuszony rozwiązać problemy, które nie były przewidziane w planie łączności. Czas na rozwiązywanie takich problemów będzie ograniczony. Dlatego SWŁ często będzie podejmował decyzje bez wysłuchania propozycji oficerów szefostwa i od razu będzie stawiał zadania podwładnym.

W czasie wykonywania przez przeciwnika zmasowanych uderzeń jądrowych i silnych zniszczeń w systemie łączności, SWŁ będzie zmuszony podejmować decyzję w bardzo ograniczonym czasie i przy niepełnej informacji o stanie systemu i wojsk łączności.

W pierwszej kolejności należy podjąć decyzję do odtworzenia łączności z najważniejszymi elementami operacyjnego ugrupowania wykorzystując pozostałe, niezniszczone linie i węzły łączności oraz najbardziej mobilne środki znajdujące się w odwodzie.

W drugiej kolejności należy podjąć decyzję do odtworzenia systemu kierowania łącznością i wojskami łączności, a także odbudowy systemu łączności i zdolności bojowej wojsk łączności.

W trzeciej kolejności podejmuje decyzję do organizacji łączności w przewidywanych działaniach bojowych i dokonuje poprawki w planie łączności.

Z powyższego wynika, że metodyka podejmowania decyzji do organizacji łączności w zależności od warunków będzie posiadać specyficzne właściwości, na które SWŁ powinien zwrócić uwagę podczas organizowania swojej pracy i pracy szefostwa wojsk łączności.

W celu postawienia zadań, na podstawie podjętej decyzji opracowuje się zarządzenie łączności dla każdego ZT oraz zarządzenie bojowe z niezbędnymi załącznikami dla dowódców jednostek łączności.

Treść zarządzeń łączności i zarządzeń bojowych powinna być krótka, zwięzła i jasna /zrozumiała/.

Zarządzenie łączności jest dokumentem, w którym stawia się zadania do organizacji łączności podległym sztabom. Powinno ono wpływać do podwładnych razem z dyrektywą operacyjną /zadaniem bojowym/.

Zarządzenie łączności może być opracowane w formie tekstu, jak również może być sformalizowane w celu łatwiejszego przekazywania przez techniczne środki łączności.

W zarządzeniu łączności podaje się:

- miejsca rozmieszczenia i terminy gotowości do pracy węzłów łączności stanowisk dowodzenia w rejonie wyjściowym oraz kierunki ich przesunięcia w toku operacji;
- kierunki rozwijania osi łączności, planowane miejsca rozmieszczenia PWS i PWE w pasie działania ZO /oddziału/;
- sposoby organizacji łączności dowodzenia;
- sposób organizacji łączności o jeden szczebel dowodzenia niżej;
- sposób organizacji łączności współdziałania;

- wytyczne w celu zapewnienia ciągłości łączności w czasie przemieszczania się stanowisk dowodzenia;
- wytyczne do obrony systemu łączności przed oddziaływaniem środków WRE przeciwnika;
- sposoby pracy różnych rodzajów środków łączności;
- miejsca rozwinięcia i kierunki przesunięcia węzłów i punktów wymiany WPP;
- lotniska i lądowiska dla samolotów i śmigłowców łączności;
- terminy gotowości łączności i składania meldunków.

W zależności od konkretnych warunków operacyjnych przygotowania i przeprowadzenia operacji w zarządzaniu łączności mogą być podane inne dodatkowe informacje.

Do zarządzania łączności dołącza się niezbędne dokumenty eksploatacyjne.

Zarządzenie bojowe dla jednostek łączności powinno zawierać:

- dane o sytuacji operacyjnej w zakresie potrzebnym do wykonania zadania;
- miejsca rozwinięcia WŁ stanowisk dowodzenia ZO w rejonie wyjściowym i kierunki ich przesunięcia w toku operacji;
- ogólny zamiar organizacji łączności;
- zadania dla jednostek łączności, kolejność i terminy ich realizacji;
- sposoby pracy środków łączności;
- organizacja kierowania łącznością i terminy składania meldunków.

Załączniki do zarządzeń bojowych powinny stanowić dokumenty niezbędne dla organizacji i zapewnienia łączności.

Zarządzenia bojowe dla liniowych jednostek łączności mogą posiadać następujące załączniki:

- wyciągi ze schematów rozdziału kanałów komutacji i wydzielania kanałów na PWS;
- tabele kryptonimów WŁ i adresów radiowych oraz sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych;
- dane do pracy środków radioliniowych, troposferycznych;
- dokumenty kluczowe;
- sygnały ostrzegania i dowodzenia;
- wyciąg z planu organizacji i kontroli bezpieczeństwa łączności i ochrony systemu łączności przed zakłóceniami.

Niektóre z tych dokumentów mogą być wysyłane do jednostek wcześniej.

Na podstawie decyzji SWŁ i pod jego kierownictwem oficerowie szefostwa wojsk łączności wykonują dokumenty planistyczne.

Podstawowym planistycznym dokumentem jest "Plan łączności", który składa się z:

- opracowanego na mapie systemu łączności radioliniowo-przewodowej;
- schematu łączności operacyjnej;
- notatki do planu łączności.

Dokumenty planu łączności z uwzględnieniem grafiku pracy Szefa Wojsk Łączności powinny być opracowane w ciągu 16-17 godzin od momentu otrzymania dyrektywy operacyjnej przez sztab ZO. Także w ciągu tego okresu czasu zastępca i szefowie wydziałów powinni zameldować o gotowości wszystkich dokumentów do organizacji kierowania systemem i wojskami łączności.

Po rozpatrzeniu wymienionych dokumentów SWŁ przystępuje do przygotowania meldunku szefowi sztabu ZO. W tym celu SWŁ osobiście zapoznaje się z opracowanymi dokumentami planu w obecności zastępcy i szefów wydziałów, w razie potrzeby wysłuchuje krótkich wyjaśnień.

Podstawę do meldowania szefowi sztabu ZO stanowi notatka do planu łączności oraz dokumenty do organizacji kierowania systemem i wojskami łączności. Meldunek powinien być krótki, rzeczowy i poparty kalkulacjami, powinien odpowiadać decyzji dowódcy i wytycznym szefa sztabu.

W meldunku należy przedstawić:

- ukompletowanie i gotowość wojsk łączności;
- ugrupowanie wojsk łączności;
- organizację łączności w rejonie wyjściowym;
- strukturę systemu łączności dalekosiężnej;
- organizację łączności w relacjach bezpośrednich;
- rodzaje i ilości ^{linii} łączności organizowanych pomiędzy punktami dowodzenia;
- przedsięwzięcia w celu zapewnienia ciągłości łączności;
- organizację łączności w najważniejszych momentach operacji i w sytuacjach krytycznych;
- łączność współdziałania;

- organizację łączności środkami WPP;
- wszechstronne zabezpieczenie techniczne łączności i zautomatyzowanych systemów dowodzenia;
- kierowanie systemem i wojskami łączności;
- odwód sił i środków łączności i jego zadania;
- przewidywane oddziaływanie przeciwnika na system łączności i sposoby jego obrony;
- prośby SWŁ do szefa sztabu ZO.

Po meldunku i zatwierdzeniu planu łączności przez szefa sztabu, SWŁ i jego zespół wnoszą poprawki w dokumentach kierowania systemem i wojskami łączności zgodnie ze wskazówkami szefa sztabu i uściślają wcześniej wydane zarządzenia wojskom łączności.

Następnie SWŁ i jego zespół kieruje i nadzoruje realizację przez wojska łączności postawionych zadań.

WYBRANE ZAGADNIENIA OMÓWIENIA TRENINGU SZTABOWEGO

Po dokonaniu oceny ćwiczenia Szef Wojsk Łączności MON wprowadził następujące ustalenia:

1. Podstawowy dokument planu łączności "System łączności radioliniowo-przewodowej" sporządzany na mapie powinien zawierać następującą treść:
 - a/ linie rozgraniczenia;
 - b/ rubież styczności wojsk, rubież wejścia do bitwy i rubież wprowadzenia do bitwy kolejnych ZT;
 - c/ rubieże zadania dnia, zadania bliższego i zadania dalszego;
 - d/ stanowiska dowodzenia armii w rejonie wyjściowym, na rubieży wprowadzenia do bitwy oraz w toku operacji z uwzględnieniem następujących zasad ich przedstawiania: przemieszczenie SD/ZSD armii zakładać raz na dobę /jeden nowy WŁ w każdym kolejnym dniu operacji/, SD podległych związków taktycznych wykazywać po wykonaniu zadania dnia, SD Frontu i sąsiadów wykazywać zgodnie z danymi zawartymi w założeniach do ćwiczeń, natomiast TSD armii wykazywać w rejonie wyjściowym i na rubieży wprowadzenia armii do bitwy - w toku operacji TSD armii nie wykazywać;
 - e/ rubieże głębokości rozpoznania i zakłóceń naziemnych oraz powietrznych środków walki radioelektronicznej nieprzyjaciela, a także rozmieszczenie rozpoznanych środków WRE w ugrupowaniu nieprzyjaciela;
 - f/ łączność przełożonego wykazywać zgodnie z zarządzeniem łączności sztabu frontu, zakładając rozwinięcie w rejonie wyjściowym, na rubieży wejścia do bitwy i w kolejnych dniach operacji po przemieszczeniu stanowisk dowodzenia frontu czterech kierunków łączności przyjmujących konfigurację typu "koperta", a w pozostałych dniach operacji dwóch kierunków łączności przyjmujących konfigurację typu "warkocz";
 - g/ łączność radioliniowo-przewodowa rozwijana siłami i środkami armii powinna być przedstawiona w sposób następujący:
 - do poszczególnych dywizji i ABROT powinny być rozwinięte kierunki łączności od WŁ SD armii oraz od WŁ ZSD armii, tj. powinny być przedstawione dwa układy gwiazdziste linii łączności;

- ponadto należy przedstawić sprzężenie tych dwóch układów gwiazdzistych między sobą osią łączności radioliniowo-przewodowej rozwijaną na kierunku głównego uderzenia armii /tj. na kierunku przesunięcia stanowisk dowodzenia armii/;
 - kierunki radioliniowe do dywizji i ABROT należy organizować za pomocą stacji radioliniowych R-409, natomiast armijną oś radioliniową i przewodową należy rozwijać za pomocą stacji radioliniowych R-404 i kabla PKD zwielokrotnionego urządzenia telefonii wielokrotnej typu P-304;
 - oś radioliniową i przewodową należy rozwijać na kierunku przesunięcia stanowisk dowodzenia rozpoczynając ją od WŁ TSD armii;
 - możliwość zapewnienia łączności na osi radioliniowej i przewodowej pomiędzy SD armii i dywizji prowadzących działania bojowe na kierunku głównego uderzenia armii należy wykazywać wrysowując ^{osiowe} pomocnicze węzły łączności i linie odgałęźne sprzęgające osiowe pomocnicze WŁ z WŁ SD tych dywizji.
- h/ - w celu sprawnej organizacji łączności radioliniowej na kierunkach rozwijanych za pomocą stacji radioliniowych R-409 należy przyjmować następujące zasady ich rozdziału:
- kierować do batalionów dowodzenia pułku łączności armii po 3 stacje z prlk, a z kompanii radioliniowo-kablowej ABROT po 1 stacji;
 - do dywizji działających na głównym kierunku uderzenia armii kierować trzy a nawet cztery stacje radioliniowe przeznaczone do zapewnienia łączności między WŁ SD i ZSD armii i WŁ SD dywizji, przy założeniu, że na poszczególnych kierunkach w toku operacji zajdzie potrzeba organizacji na jednym kierunku jednej, a na drugim kierunku nawet dwóch stacji pośrednich; o ile przyjąć, że zgrupowanie uderzeniowe może składać się z trzech dywizji wówczas należy skierować do tych dywizji wraz z szefami armijnych kierunków łączności dwanaście stacji radioliniowych R-409;
 - do dywizji drugo-rzutuowych lub dywizji działającej na oddzielnym kierunku należy kierować 2-3 stacje.

Uwzględniając pięciodywizyjny skład armii i konieczność wydzielenia stacji radioliniowych R-409 do batalionów dowodzenia z brlk armijnego prlk rozdysponowanych będzie 26 stacji radioliniowych R-409. Pozostanie w odwodzie 4 stacje R-409.

Należy mieć na uwadze, że w toku operacji normatywne straty dzienne kształtują się w granicach 3-5%. Oznacza to, że straty w odniesieniu do stacji radioliniowych R-409 wyniosą jedną stację na dobę. Tak więc na głębokość zadania bliższego, zakładając 4 stacje w odwodzie, można realizować łączność radioliniową zgodnie z podanymi wyżej sposobami jej organizacji.

W toku wykonywania przez armię zadania dalszego, w zależności od natężenia oddziaływania nieprzyjaciela może występować konieczność uszczuplenia rozwijanych kierunków łączności.

- i/ Należy planować sprzęganie WŁ WPD armii z osią łączności - łączność WPD z SD dywizji może być organizowana zarówno za pomocą stacji radioliniowych R-409 jak również za pomocą stacji typu R-405;
- j/ należy przyjąć, że w rejonie wyjściowym i na rubieży wprowadzenia armii do bitwy podstawowym środkiem dowodzenia będzie łączność przewodowa i wojskowa poczta polowa. Bezprzewodowe środki łączności mogą być wykorzystywane wyłącznie do dowodzenia obroną przeciwlotniczą oraz przekazywania ~~z~~ sygnałów powiadamiania, ostrzegania i alarmowania wojsk. Należy również zakładać, że w rejonie wyjściowym, a nawet na rubieży wejścia armii do bitwy mogą być wykorzystywane kanały łączności wydzielane ze stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej;
- k/ należy przestrzegać aby wykazywane relacje łączności satelitarnej były oznaczone w sposób następujący:
 - w stronę prowadzonych działań - łączność z podwładnymi;
 - łączność z przełożonym lub z własnymi stanowiskami dowodzenia w przeciwną stronę w stosunku do kierunku prowadzonych działań;
- l/ opis systemu łączności radioliniowo-przewodowej powinien zawierać następujące dane:
 - tabelę wykorzystania oddziałów i pododdziałów łączności;
 - parametry systemu łączności armii w toku wykonywania zadania bliższego i zadania dalszego;
 - skład bojowy armii;

- skład armijnych jednostek łączności;
 - nazwy miejscowości, których znajomość jest niezbędna w toku referowania powinny być opisane w sposób czytelny /uwypuklone/;
 - m/ system łączności radioliniowo-przewodowej należy z pełną precyzją planować w rejonie wyjściowym, na rubieży wprowadzenia armii do bitwy oraz na pierwszy dzień operacji.
- W czasie wykonywania zadania bliższego /w drugim dniu oraz w kolejnych dniach operacji/ stopień szczegółowości może być niższy. W zadaniu dalszym armii należy planować łączność radioliniowo-przewodową bez szczegółów, stosownie do planu operacji.

2. Plan bojowego użycia armijnych jednostek łączności sporządzany na mapie powinien zawierać następujące treści:

- a/ linie rozgraniczenia;
- b/ rubież styczności wojsk, rubież wejścia do bitwy i rubieżę wprowadzenia do bitwy kolejnych ZT;
- c/ rubieżę zadania dnia, bliższego i dalszego;
- d/ system łączności w rejonie wyjściowym /z uwzględnieniem systemu stacjonarnego/;
- e/ węzły łączności stanowisk dowodzenia przełożonego i kierunek ich przemieszczenia;
- f/ węzły łączności stanowisk dowodzenia armii i kierunek ich przemieszczenia;
- g/ węzły łączności stanowisk dowodzenia podległych i sąsiadów;
- h/ system łączności radioliniowo-przewodowej z wykazem szefów osi i kierunków;
- i/ SD jednostki i organizacja łączności z SD armii;
- j/ drogi marszu;
- k/ rejon rozmieszczenia odwodu;
- l/ rejony rozmieszczenia grup środków nadawczych;
- m/ szczegółowe kalkulacje dotyczące rozliczenia sił i środków /tabelarycznie/;
- n/ kalkulacje dotyczące przegrupowania i rozwijania węzłów i linii łączności w kolejnych dniach /tabelarycznie/;
- o/ głębokość rozpoznania i zakłóceń nieprzyjaciela oraz rozmieszczenie wykrytych środków WRE.

3. Do końca 1985 r. należy wdrożyć nowe formy i treści dokumentów oraz metody planowania łączności.

WZORY NOWYCH DOKUMENTÓW ŁĄCZNOŚCI

I. ZAMIAR ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII W OPERACJI ZACZEPNEJ

/przykład/

W celu wykonania zadań, stawianych łączności w operacji zaczepnej 7 armii,

z a m i e r z a m:

1. Na rubieży wejścia armii do bitwy i w pierwszym dniu operacji, główny wysiłek skupić na zapewnieniu ciągłej łączności z głównym zgrupowaniem uderzeniowym armii /tj. 9DZ i 10 DPanc/ oraz 23 ABROT, a w drugim dniu operacji z 83 DZmot, działającą jako OGM armii i 15 DPanc. W kolejnych dniach operacji, główny wysiłek skupić na kierunku głównego uderzenia armii, 23 ABROT oraz ZT wydzielonymi do odparcia przeciwwuderzenia nieprzyjaciela i wspierającymi ich działaniem odwodami specjalnymi /OPpanc i OZap/.
2. W toku operacji zaczepnej, na kierunku głównego uderzenia armii rozwijać oś łączności radioliniowej i przewodowej od TSD po linii przesunięcia SD armii na całą głębokość operacji i bezpośrednio kierunki łączności radioliniowej z SD, ZSD i TSD, a okresowo z WPD armii do podległych ZT i oddziałów. Kierunki łączności troposferycznej rozwijać niezależnie z SD i ZSD do SD ZT pierwszego rzutu i OGM armii. Dla dowodzenia ZT zorganizować dwie sieci radiowe sztabu armii i trzy rezerwowe kierunki radiowe.

Łączność z ABROT i OGM armii zapewnić w sieci i w oddzielnych kierunkach radiowych.

Z pozostałymi oddziałami armii zapewnić łączność w sieciach radiowych poszczególnych rodzajów wojsk i tyłów armii.

Łączność środkami WPP z ZT pierwszego rzutu armii i ABROT zorganizować na kierunkach, a z pozostałymi ZT i oddziałami na drogach okrężnych.

3. Wojska łączności armii ugrupować w dwa rzuty z odwodem:
 - I rzut - dwa bdow, kdow, część prlk, część krlk i WWP;
 - II rzut - bdow, kdow, oraz część prlk i krlk;
 - odwód - pl. r/1 operac., pl. r/1 takt., cztery AŁD i pl. kablowy.

4. W celu przejęcia dowodzenia 83 DZmot /R/ i 6 DZmot /NAL NRD/ wydzielić do kierowanych tam grup operacyjnych sztabu armii po jednej grupie specjalnej, wyposażonej w sprzęt łączności i odpowiednie dokumenty kluczowe do pracy urządzeń utajniających.
5. Do czasu rozpoczęcia operacji zaczepnej wprowadzić zakaz pracy na nadawanie środków promieniujących energią elektromagnetyczną. W toku operacji, włączanie do pracy poszczególnych środków łączności realizować zgodnie z ustaloną kolejnością.
6. Gotowość łączności na rubieży wejścia armii do bitwy osiągnąć do 8.00 14.11.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 A

.....

DOWODCA 19 prlk

II. WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE 7 ARMII Nr 03/Łączn.

/przykład/

SD - MIROW 13.11 18.00

Mapa 1:200 000 wyd. 1972 r.

1. Nieprzyjaciel prowadzi działania zaczepne stosując w szerokim zakresie środki walki radioelektronicznej. Przewiduje się, że może przejść do działań z użyciem broni masowego rażenia.

W przewidywanym pasie działania 7 armii nieprzyjaciel może użyć następujące siły i środki walki radioelektronicznej:

- dwie kompanie WRE /1 i 4 dyw. "H"/;
- część batalionu WRE 1KA /NZ/;
- część batalionu rozpoznania i WRE PGA.

2. 7 armia przygotowuje się do operacji zaczepnej w rejonie wyjściowym. Węzły łączności stanowisk dowodzenia armii są rozmieszczone:

- ZSD - MEYENBURG;
- SD - 4 km pld.-wsch. MIROW;
- TSD - 4 km pld. LYCHEN.

Przewidywany kierunek przesunięcia SD /ZSD/ w toku operacji: MEYENBURG, SOLTAU, BERDEN.

3. W rejonie wyjściowym podstawę systemu łączności armii stanowi stacjonarna sieć łączności przewodowej wzmocniona środkami polowymi.

W toku operacji zaczepnej będzie rozwijany system łączności obejmujący: oś radioliniową i przewodową armii, bezpośrednio kierunki łączności radioliniowej, troposferycznej i przewodowej oraz sieci i kierunki radiowe.

4. 19 pułk radioliniowo-przewodowy być w gotowości do:

- wydzielenia sił i środków do wzmocnienia stacjonarnej sieci łączności w rejonie wyjściowym;
- rozwinięcia osi łączności armii do WPD rozmieszczonego na rubieży wprowadzenia armii do bitwy;
- rozwinięcia kierunków radioliniowych od SD i ZSD armii na rubieży wprowadzenia do bitwy do SD i WSD ZT pierwszego rzutu operacyjnego armii;

- wydzielienia do odwodu SWŁ frontu batalionów radioliniowo-kablowych.
5. W celu przygotowania pułku do wykonania zadania bojowego realizować następujące przedsięwzięcia:
- odtworzyć zdolność bojową pododdziałów;
 - uzupełnić zapasy materiałowe i MPS;
 - uaktualnić plan użycia 19 prlk w operacji zaczepnej armii.
6. Gotowość 19 prlk do wykonania zadania bojowego - 22.00 13.11.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII

.....

III. DECYZJA SZEFA WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII DO ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W OPERACJI ZACZEPNEJ

/przykład/

W celu wykonania zadań stawianych łączności w operacji zaczepnej 7 armii,

z d e c y d o w a ł e m:

1. Na rubieży wejścia armii do bitwy i w pierwszym dniu operacji, główny wysiłek skupić na zapewnieniu ciągłej łączności z głównym zgrupowaniem uderzeniowym armii /tj. 9DZ i 10 DPanc, oraz 23 ABROT, a w drugim dniu operacji z 83 DZmot, działającą jako OGM armii i 15 DPanc. W kolejnych dniach operacji, główny wysiłek skupić na zapewnieniu ciągłej łączności z ZT działającymi na kierunku głównego uderzenia armii, 23 ABROT oraz ZT wydzielonymi do wsparcia przeciwuderzenia nieprzyjaciela i wspierającymi ich działanie odwodami specjalnymi /OP panc i OZap/.
2. W toku operacji zaczepnej, na kierunku głównego uderzenia armii rozwijać oś łączności radioliniowej i przewodowej po linii przesunięcia SD armii na całą głębokość operacji i bezpośrednio kierunki łączności radioliniowej z SD i ZSD armii do podległycj ZT i oddziałów.
Kierunki łączności troposferycznej rozwijać niezależnie ze SD i ZSD do SD ZT pierwszego rzutu i OGM armii.
Dla dowodzenia ZT organizować dwie sieci radiowe dowódcy armii /KF i UKF/, dwie sieci radiowe sztabu armii i trzy rezerwowe kierunki radiowe.

Łączność z ABROT i OGM armii zapewnić w sieci i w oddzielnych kierunkach radiowych.

Z pozostałymi oddziałami armii zapewnić łączność w sieciach radiowych poszczególnych rodzajów wojsk i tyłów armii.

Łączność środkami WPP z ZT pierwszego rzutu armii i ABROT zorganizować na kierunkach, a z pozostałymi ZT i oddziałami, na drogach okrężnych.

3. Wojska łączności armii ugrupować w dwa rzuty z odwodem:
 - I rzut - dwa bdow, kdow, część prlk, część krlk i WWP;
 - II rzut - bdow, kdow oraz część prlk i krlk;
 - odwód - pl. r/l operac., pl. r/l takt., cztery AŁD i pl.kablowy.
4. W celu przejścia dowodzenia 83 DZmot /R/ i 6 DZmot /NAL NRD/ wydzielić do kierowanych tam grup operacyjnych sztabu armii po jednej grupie specjalnej, wyposażonej w sprzęt łączności i odpowiednie dokumenty kluczowe do pracy urządzeń utajniających.
5. Do czasu rozpoczęcia operacji zaczepnej wprowadzić zakaz pracy na nadawanie środków promieniujących energią elektromagnetyczną. W toku operacji, włączenie do pracy poszczególnych środków łączności realizować zgodnie z ustaloną kolejnością.
6. Gotowość łączności na rubieży wejścia armii do bitwy osiągnąć do 8.00 14.11.
7. W tym celu:
 - a/ 15 pł - rozwija węzeł łączności SD armii w rejonie -----, węzeł łączności ZSD armii w rejonie
Kompanię łączności WPD rozmieszcza się w rejonie - w gotowości do rozwinięcia węzła łączności WPD armii.
SD pułku, odwód sił i środków oraz tyły rozmieszcza w rejonie
Gotowość węzłów łączności SD i ZSD armii na rubieży wejścia do bitwy 8.00 14.11.
 - b/ 19 prlk - wydłuża oś radioliniową i przewodową armii w kierunku MEYENBURG, ELDENA, organizuje PwŁ w rejonie
i przekazuje kanały do węzłów łączności SD, ZSD i TSD armii rozwiniętych w nowych rejonach. Rozwija linię dowiązania do WŁ SD armii do SW w rejonie WITTSTOK.
Rozwija kierunki radioliniowe od SD i ZSD armii do SD ZT rozwiniętych na rubieży wejścia do bitwy.
Pozostałość sił i środków utrzymuje gotowość do wydłużania osi i kierunków łączności w toku operacji.
SD pułku, odwód i tyły rozmieszcza w rejonie
Gotowość dalekosiężnych linii łączności 8.00 14.11.
 - c/ 97 bł TSD - eksploatuje węzeł łączności TSD 7A w rejonie wyjściowym, II rzut sił i środków utrzymuje w gotowości do rozwinięcia węzła łączności TSD w nowym rejonie.

d/ 73 krlk - rozwija kierunki radioliniowe i przewodowe od SD 23 ABROT do węzłów łączności SD i ZSD armii rozwiniętych na rubieży wejścia armii do bitwy. Gotowość łączności 8.00 14.11.

e/ 7 WWP - rozmieszcza się w rejonie Do prowadzenia wymiany poczty, w dotychczasowym rejonie wydziela PWPP. Gotowość węzła do pracy w nowym rejonie 8.00 14.11.

8. Współdziałanie realizowane będzie pomiędzy pł, prlk, bł TSD, krlk oraz jednostkami łączności poszczególnych rodzajów wojsk, a także między węzłami łączności stanowisk dowodzenia 7 armii oraz WŁ SD 6, 4 i 12 armii. Do wymiany wiadomości w ramach współdziałania będą wykorzystywane służbowe kanały wydzielone w osi łączności i dalekosiężnych kierunkach radioliniowych i przewodowych oraz sieć radiowa nr 15.
9. Kompania remontu sprzętu łączności w całości będzie wykorzystana do remontu sprzętu armijnych jednostek łączności.

W połowym składzie sprzętu łączności będą utrzymywane zapasy:

- środków łączności - w ilości 5% ponad tabele należności;
- materiałów eksploatacyjnych - 8 dób.

10. Kierowanie systemem łączności armii będzie realizowane z PKŁ na SD i ZSD armii, a liniami dalekosiężnymi z SD prlk. Dla potrzeb kierowania systemem będą wydzielone kanały w osi i kierunkach dalekosiężnych i zorganizowana sieć radiowa za pomocą radiostacji średniej mocy.

Podział oficerów szefostwa wojsk łączności:

- ZSD armii - 3 oficerów;
- TSD armii - 2 oficerów;
- SD prlk - 1 oficer
- SD armii - pozostałość SWŁ.

11. Praca partyjno-polityczna w jednostkach łączności będzie ukierunkowana na:

- wyjaśnieniu zadań stawianych wojskom łączności armii;
- mobilizowanie stanów osobowych do sumiennego wykonywania postawionych zadań;
- wyrabianie odporności psychicznej na skutki uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7A

.....

DOWODCA 19 prlk

IV. ZARZĄDZENIE BOJCWE 7 ARMII Nr 04/Łączn.

/przykład/

SD - MIROW 13.11. 21.00

Mapa - 1:200 000 wyd. 1972 r.

1. Nieprzyjaciel od 5.00 13.11 prowadzi działania zaczepne szeroko stosując środki walki radioelektronicznej.
W pasie działania 7 armii nieprzyjaciel może użyć do trzech batalionów WRE, które umożliwiają zakłócenie 20 - 25% kierunków radioliniowych i troposferycznych oraz sieci i kierunków radiowych.
2. 7 armia przygotowuje się do operacji zaczepnej w rejonie wyjściowym. Celem operacji jest rozbitcie wojsk 1KA /H/ i części sił 1KA /NZ/.
Węzły łączności stanowisk dowodzenia 7 armii w rejonie wyjściowym do operacji zaczepnej są rozmieszczone:
 - ZSD - MEYENBURG;
 - SD - 4 km pld.-wsch. MIROW;
 - TSD - 4 km pld. LYCHENKierunek przesunięcia SD /ZSD/ w toku operacji: MEYENBURG, SOLTAU, VERDEN, HOYA, BERSEMBURG.
Rozmieszczenie i kierunek przesunięcia SD podległych ZT w toku operacji będzie podane dodatkowo.
3. W toku prowadzonej operacji zaczepnej na całą głębokość będzie rozwijany system łączności, obejmujący:
 - węzły łączności stanowisk dowodzenia;
 - oś łączności /radioliniowa i przewodowa/ armii;
 - bezpośrednie kierunki łączności radioliniowej, troposferycznej i przewodowej;
 - linie dowiązania do PWE frontu i SW;
 - sieci i kierunki radiowe;
 - kierunki i drogi okrężne WPP.
4. 19 pułk radioliniowo-kablowy:
 - wydłużyć oś radioliniową i przewodową do WPD armii, rozmieszczonego w rejonie przez SD w rejonie i ZSD w rejonie za pomocą stacji P-304;

- rozwinąć kierunki radioliniowe za pomocą stacji R-409 od SD i ZSD armii na rubieży wprowadzenia do bitwy, do SD i WSD 9DZ oraz 10 i 16 DPanc;
- rozwinąć kierunki troposferyczne do SD 9DZ i 10 DPanc;
- rozwinąć kierunki przewodowe za pomocą PKD 2x2 i AŁD-3 od SD i ZSD armii do SD 9DZ oraz 10 i 16 DPanc.

Kanały łączności z osi i kierunków przekazać zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych, troposferycznych i przewodowych - załącznik nr 2.

- wydzielić do odwodu szefa wojsk łączności armii pluton radiolinii R-409 i pl.kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3. Wydzielony odwód ześrodkować w rejonie a w toku operacji przemieszczać na kierunki rozwijania osi łączności armii i rozmieszczać przy węźle łączności SD.

5. Dane radioliniowe i troposferyczne oraz kryptonimy WŁ - zgodnie z zał. nr 1 i 4.
6. Bezpieczeństwo łączności zapewnić zgodnie z wytycznymi - załącznik nr 6.
7. Utworzyć w pułku grupę likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia przez nieprzyjaciela. Na PWŁ wydzielić drużyny do niszczenia nadajników zakłócających jednorazowego użytku. Rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych prowadzić w rejonach rozmieszczenia PWŁ, stacji retransmisyjnych i na trasach rozwijania dalekosiężnych linii przewodowych.
8. Ochronę i obronę linii \times przewodowych, stacji radioliniowych i PWŁ zapewnić własnymi siłami.
9. W ramach zabezpieczenia inżynierskiego wykonać:
 - przykryte okopy dla ludzi;
 - transzeje dla ochrony i obrony PWŁ;
 - okopy na sprzęt;
10. W tyłach pułku utrzymywać zapasy w następujących ilościach:
 - żywność - 8 racji dziennych;
 - MPS - 1,5 jn;
 - amunicja - 1 jo;
 - zestawy remontowe i materiały eksploatacyjne - na 4 doby.Uzupełnienie środków materiałowych realizować w PSSZ 7 ABMZ rozmieszczonym w rejonie TEMPLIN /D2 i D4/.

Remont bieżący sprzętu łączności prowadzić własnymi siłami a średni siłami krsł z 7 ABR rozmieszczonej w rejonie HARDENBECK /D2, D4/.

11. Kierowanie eksploatacją dalekosiężnych linii łączności i dowodzenia pododdziałami pułku realizować z PKŁ na SD /ZSD/ armii w wydzielonym kanale osi łączności oraz w sieci radiowej nr Sygnały dowodzenia - według tabeli, zał.nr 5.

W wypadku zniszczenia SD armii, dowodzenie wojskami łączności przejmuje szef łączności 15 DPanc.

12. Plan użycia pułku w operacji zaczepnej armii przedstawić do zatwierdzenia do 8.00 14.11.

Meldunki przedstawiać codziennie do 20.00 z sytuacji o 18.00.

Załączniki:

1. Tabela danych radioliniowych, troposferycznych i przewodowych 7 armii.
2. Plan wykorzystania kanałów radioliniowych, troposferycznych i przewodowych 7 armii.
3. Wykaz łączny wydzielonych ze stacjonarnej sieci łączności dla 7 armii.
4. Tabela kryptonimów i adresów radiowych węzłów łączności oraz sygnałów rozpoznawczych osób funkcyjnych.
5. Tabela sygnałów dowodzenia.
6. Wytyczne do organizacji i kontroli bezpieczeństwa łączności.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII

.....

V. MELDUNEK PLANU ŁĄCZNOŚCI SZEFOWI SZTABU ARMII

/przykład/

Obywatelu Generale melduję:

1. Do organizacji systemu łączności w planowanej operacji zaczepnej dysponuję pełnym zestawem jednostek łączności armii ukompletowanym:

- w ludzi - 90%
- w sprzęt - 95%

Prognozowane ukompletowanie wojsk łączności armii w siły i środki z uwzględnieniem strat i uzupełnień wyniesie:

a/ do rubieży zadania bliższego:

- w działaniach z użyciem zwykłych środków rażenia - 85%
- w działaniach z użyciem broni masowego rażenia - 70%.

b/ do rubieży zadania dalszego, odpowiednio 60 i 45%.

Materiałowe zabezpieczenie wojsk łączności jest następujące:

- żywność - 8 racji dziennych;
- MPS - 1,5 jn.

2. Uwzględniając zadanie armii, decyzję dowódcy i zarządzenie łączności sztabu frontu, planuję:

a/ główny wysiłek wojsk łączności skupić na zapewnieniu dowodzenia wojskami działającymi na kierunku głównego uderzenia armii: MEYENBURG, ELDENA, SOLTAU, HOYA, BERSENBRUCK.

b/ zorganizować system łączności, który do rubieży zadania bliższego obejmuje: jedną oś łączności /radioliniową i przewodową/, 28 kierunków radioliniowych, 10 kierunków troposferycznych i 14 kierunków przewodowych o ogólnej pojemności 204 kanałów oraz 128 sieci i kierunków radiowych, a w zadaniu dalszym: jedną oś łączności, 26 kierunków radioliniowych i 10 kierunków troposferycznych o ogólnej pojemności 166 kanałów oraz 128 sieci i kierunki radiowe.

Oś łączności armii rozwijać za pomocą stacji radioliniowych R-404 oraz kabla PKD 2x2 zwielokrotnionego urządzeniami P-304.

Kierunki łączności za dywizjami pierwszego rzutu operacyjnego rozwijać za pomocą stacji radioliniowych R-409, troposferycznych R-412A i R-412B oraz środków przewodowych i radiowych.

Łączność z 83 DZmot - OGM A, na rubieży wprowadzenia do działań zapewnić na kierunku radioliniowym /R-409/, a w okresie działania na kierunku troposferycznym i za pomocą radiostacji KF i UKF.

Ze związkami taktycznymi drugiego rzutu i pozostałymi elementami ugrupowania operacyjnego na kierunku radioliniowym za pomocą stacji R-409 i R-405 oraz w sieciach i kierunkach radiowych KF i UKF.

Łączność tyłów armii będzie zorganizowana od TSD na kierunkach radioliniowych oraz w sieciach i kierunkach radiowych.

Z ND ZTDW i Sztabem Generalnym WP zapewnić łączność za pomocą radiostacji dużej i średniej mocy oraz w systemie radioliniowo-przewodowym frontu.

3. Dla potrzeb PŁ SD L i WOPL armii z ogólnowojskowego systemu łączności radioliniowo-przewodowej i troposferycznej wydzielam 5 kanałów telefonicznych /w tym dwa utajnione/ i jeden telegraficzny kanał utajniony.
Łączność radiowa będzie zorganizowana siłami i środkami brt i kł dowództwa WLA.
4. Scentralizowane dowodzenie wojskami raketowymi, przewidzianymi do wykonania pierwszego zmasowanego uderzenia jądrowego, zapewnię w kanałach łączności doraźnie wydzielonych z ogólnowojskowego systemu łączności i kierunku radioliniowym do 23 ABROT oraz sieciach radiowych KF i UKF zorganizowanych na czas zmasowanych uderzeń jądrowych.
5. Łączność współdziałania jest zapewniona:
 - z 12A /R/ na oddzielnym kierunku radioliniowym i radiowym;
 - z 6 i 9A w systemie łączności frontu;
 - z 42 APanc. - OGM F, w systemie łączności frontu;
 - pomiędzy elementami ugrupowania operacyjnego armii - w systemie radioliniowo-przewodowym oraz sieci radiowej współdziałania armii;
 - 4A /NAL NRD/ - na kierunku radioliniowym i radiowym.
6. Ilość kanałów telefonicznych i telegraficznych zestawionych z poszczególnych stanowisk dowodzenia armii z ND ZTDW, Szt.Gen.WP, 3 Frontem, ZT pierwszego i drugiego rzutu operacyjnego, OGM i ABROT oraz pozostałymi elementami ugrupowania operacyjnego armii i z sąsiadami przedstawia schemat łączności operacyjnej.

7. Łączność WPP zorganizowana jest z SD, ZSD i TSD armii poprzez 7 WWP na kierunkach i drogach określonych.
8. Kierowanie systemem łączności i dowodzenie wojskami łączności zapewniam z punktów kierowania łącznością rozmieszczonych na SD, ZSD i TSD armii.
9. W celu obrony zgrupowania uderzeniowego armii przed rozpoznaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela, zaplanowałem:
 - realizację kompleksu przedsięwzięć maskowania ogólnowojskowego;
 - zakaz pracy na nadawanie do czasu rozpoczęcia ogniowego przygotowania ataku, środków radioliniowych oraz radiostacji dużej i średniej mocy;
 - niszczenie środków rozpoznania radioelektronicznego nieprzyjaciela za pomocą lotnictwa i WRiA;
 - radioelektroniczne obezwładnianie systemu kierowania środkami namierzania nieprzyjaciela.
10. W odowodzie posiadam: pl.radiolinii R-404. pl.radiolinii R-409 i pl. kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3.
11. Gotowość systemu łączności - 8.00 14.11.
12. Proszę o wydanie poleceń:
 - dowódcy WLA i WRiA - niszczenia środków WRE nieprzyjaciela, a szczególnie systemu rozpoznawczo-uderzeniowego PLSS;
 - szefowi wydziału walki radioelektronicznej sztabu armii - obezwładniania zakłóceniami systemu kierowania rozpoznaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII

.....

VI. NOTATKA DO PLANU ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII W OPERACJI ZACZEPNEJ

/przykład/

1. Głównymi zadaniami łączności w planowanej operacji zaczepnej są:

- zapewnienie łączności dowodzenia wojskami 7 armii w rejonie wyjściowym i w czasie podejścia do rubieży wprowadzenia do bitwy;
- zapewnienie łączności dowodzenia wojskami OPL i lotnictwem podczas odpierania ataków środków napadu powietrznego nieprzyjaciela;
- zapewnienie łączności dowodzenia wojskami raketowymi podczas wykonywania uderzeń jądrowych na wojska i obiekty nieprzyjaciela;
- zapewnienie łączności dowodzenia związkami taktycznymi podczas wprowadzenia armii do bitwy i w toku prowadzonej operacji;
- zapewnienie łączności dowodzenia 83 DZmot /R/, działającej jako OGM armii;
- zapewnienie łączności współdziałania z: 6A, 12A /R/, 9A, stanowiącą II rzut frontu oraz 42APanc /R/, działającą jako OGM frontu.

2. Do ^Zrobudowy polowego systemu łączności armia posiada w swoim składzie:

- 15 pułk łączności;
- 10 pułk radioliniowo-kablowy;
- 97 batalion łączności TSD;
- 73 kompanię radioliniowo-kablową;
- 7 wojskowy węzeł pocztowy.

Ukompletowanie armijnych jednostek łączności:

- stan osobowy - 90%
- sprzęt - 95%

Rozwijanie i eksploatację węzłów łączności SD i ZSD armii zapewnia 15 pł, a węzła łączności TSD armii - 97 bł TSD.

Rozwijanie i eksploatację dalekosiężnych kierunków łączności radioliniowej i przewodowej do podległych ZT i oddziałów oraz pomiędzy stanowiskami dowodzenia armii zapewnia 10prlk, o do ABROT-73 krlk.

Wyposażenie 19 prlk pozwala na rozbudowę kierunków łączności radioliniowej i przewodowej do rubieży zadania bliższego armii bez dokonywania manewru siłami i środkami łączności.

Sieci i kierunki radiowe organizowane są siłami i środkami pł, bż TSD oraz pododdziałów łączności podległych dowódcom i szefom rodzajów wojsk.

Kierunki łączności troposferycznej do ZT głównego zgrupowania uderzeniowego i OGM armii rozwijane są siłami i środkami przydzielonymi z 3 Frontu.

Środki łączności WPD i PPD planuje się wykorzystywać podczas:

- wprowadzenia do bitwy głównego zgrupowania uderzeniowego armii;
- wprowadzenia do działań 83 DZmot - OGM armii;
- wprowadzenia do bitwy 15 DPanc - II rzutu armii;
- forsowania rzek ŁABA, ALLER i WEZERA;
- odpierania przeciwuderzeń 42KA /NZ/ i 3KA /A/.

Wymiana poczty polowej będzie realizowana za pośrednictwem 7 WWP, a w szczególnych przypadkach bezpośrednio pomiędzy WSP zainteresowanych stanowisk dowodzenia.

3. Podstawę systemu łączności armii w rejonie wyjściowym do operacji zaczepnej stanowi stacjonarna sieć łączności, wzmocniona polowymi liniami łączności przewodowej i WPP.

Na rubieży wejścia armii do bitwy i w toku operacji zaczepnej, planuje się rozwinięcie polowego systemu łączności, którego podstawą będą dwa niezależne, wzajemnie sprzężone układy gwiazdziste dalekosiężnych linii łączności rozwijanych za pomocą środków radiowych, radioliniowych, troposferycznych i przewodowych od SD i ZSD armii do podległych oraz współdziałających ZT i oddziałów.

Utworzony system łączności, obejmujący węzły i bezpośrednie kierunki łączności będzie uzupełniony osią radioliniowo-przewodową rozwijaną na kierunku głównego uderzenia armii:

MEYENBURG, ELEDENA, SOLTAU, HOYA, BERSENBRUCK.

Dodatkowo system łączności armii będzie wzmocniony podsystemem łączności rozwijanym z TSD i doraźnie z WPD armii.

Tak rozbudowany system łączności pozwala na zapewnienie dowodzenia głównym zgrupowaniem uderzeniowym armii w trzech niezależnych kierunkach, przestrzennie oddalonych.

4. W celu zapewnienia dowodzenia ZT i oddziałami armii, w systemie łączności będzie rozwinięte:
 - a/ do rubieży wejścia armii do bitwy:
 - 5 węzłów łączności stanowisk dowodzenia;
 - 850 km linii radiowych;
 - 320 km linii przewodowych;
 - 128 sieci i kierunków radiowych.
 - b/ do rubieży zadania bliższego:
 - 12 węzłów łączności stanowisk dowodzenia;
 - 1390 km linii radiowych;
 - 480 km linii troposferycznych;
 - 200 km linii przewodowych;
 - dwa PWŁ.
 - c/ do rubieży zadania dalszego:
 - 12 węzłów łączności stanowisk dowodzenia;
 - 1400 km linii radiowych;
 - 450 km linii troposferycznych;
 - 300 km linii przewodowych;
 - dwa PWŁ;
 - 128 sieci i kierunków radiowych.
5. W celu zwiększenia żywotności systemu łączności przewiduje się:
 - przygotowanie na węzłach łączności stanowisk dowodzenia i PWŁ ukryć dla ludzi i sprzętu;
 - organizację na elementach systemu łączności ciągłego rozpoznania skażeń promieniotwórczych i chemicznych;
 - organizację maskowania węzłów i linii łączności oraz ich ochronę i obronę;
 - organizację ochrony przeciwpożarowej w rejonach rozmieszczenia węzłów łączności;
 - utrzymywanie w ciągłej gotowości do użycia odwodu sił i środków łączności i drużyn awaryjnych.
6. Podczas przemieszczania stanowisk dowodzenia armii wymagana ciągłość łączności będzie zapewniona poprzez:
 - rozwijanie zawczasu węzłów i linii /głównie troposferycznych/ w nowych rejonach;

- zaplanowanie sprawnego przekazywania łączności na węzeł łączności ZSD;
- pracę środków łączności w ruchu i z krótkich postojów;
- wykorzystanie środków łączności PPD.

7. W celu rozpoznania i obehwładnienie systemu łączności w pasie działań armii nieprzyjaciel może rozwinąć:

- ok. 40 posterunków rozpoznania /przechwytu/ KF;
- ok. 60 posterunków rozpoznania /przechwytu/ UKF;
- ok. 20 posterunków rozpoznania stacji radioliniowych i troposferycznych;
- 13-20 stacji zakłóceń radiowych KF;
- 40-60 stacji zakłóceń radiowych UKF;
- 20-30 stacji ~~z~~ zakłóceń łączności radioliniowej i troposferycznej.

Tymi siłami i środkami nieprzyjaciel może:

- rozpoznać system łączności armii w czasie 6-8 godzin;
- obehwładnić zakłóceniami do 20% radiowych i 10% radioliniowych i troposferycznych linii łączności na głębokość: linii UKF i KF pracujących na fali przyziemnej, 50-70 km, KF pracującej na fali jonosferycznej na całą głębokość, radioliniowe i troposferyczne linie łączności - do 300 km /przy zastosowaniu stacji na samolotach/.

8. W celu zwiększenia bezpieczeństwa łączności, dowodzenie wojskami armii, do czasu wejścia do bitwy zapewnione będzie za pomocą środków przewodowych i WPP. Praca na nadawanie środków emitujących energię ~~elektromagnetyczną~~ elektromagnetyczną będzie dozwolona tylko w przypadku braku innej łączności.

Do wykonania przedsięwzięć maskowania operacyjnego, ze składu

9. Odwód sił i środków łączności armii: bdow, kdow z bŁTSD, pl. r/1 R-409, pl. kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3.

SZEF WOJSK ŁĄCZNOŚCI 7 ARMII

.....

VII. ZAMIAR DOWÓDCY 19 prlk

/przykład/

W celu wykonania zadań postawionych przez szefa wojsk łączności
7 armii

z a m i e r z a m:

Na sygnał otrzymany od SWŁ przegrupować pułk w kolumnach kompanijnych po drodze i do ześrodkować się w rejonie, po czym przystąpić do rozwijania osi łączności armii za pomocą stacji R-404 i kabla PKD 2x2, zwielokrotnionego urządzeniami P-304, kierunków łączności od SD i ZSD armii do podległych ZT za pomocą stacji R-409 oraz linii dowiązania węzłów łączności SD i ZSD armii do PWŁ frontu i SW w rejonie WITTSTOCK.

Batalion radioliniowo-kablowy utrzymywać w gotowości do wykonania zadań stawianych przez oficera kierunkowego SWŁ frontu.

Kanały łączności od PWŁ frontu i SW przekazać na węzły łączności SD i ZSD armii zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych i przewodowych.

W toku operacji wydzielić oś radioliniowo-przewodową na kierunku ELDENA, SOLTAU, HOYA, a kierunki łączności, w ślad za nacierającymi wojskami.

PWŁ organizować w rejonach

Odwód SWŁ armii w składzie pl. r/1 R-409 i pl.kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3 ześrodkować w rejonie W toku operacji przesuwac na kierunku rozwijania osi łączności armii.

DOWÓDCA 19 prlk

.....

VIII. DECYZJA DOWÓDCY 19 prlk

/przykład/

W celu wykonania zadań postawionych przez szefa wojsk łączności 7 armii

z d e c y d o w a ł e m:

1. Na sygnał otrzymany od SWŁ przegrupować pułk w kolumnach kompanijnych po drodze i do ześrodkować się w rejonie, po czym przystąpić do rozwijania osi łączności armii za pomocą stacji R-404 i kabla PKD 2x2, zwielokrotnionego urządzeniami P-304, kierunków łączności od SD i ZSD armii do podległych ZT za pomocą stacji R-409 oraz linii dowiązania węzłów łączności SD i ZSD armii do PWŁ frontu i SW w rejonie WITTSTOCK.

Batalion radioliniowo-kablowy ~~urk~~ utrzymywać w gotowości do wykonania zadań stawianych przez oficera kierunkowego SWŁ frontu.

Kanały łączności od PWŁ frontu i SW przekazać na węzły łączności SD i ZSD armii zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych i przewodowych.

W toku operacji wydkużać oś radioliniowo-przewodową na kierunku ELDENA, SOLTAU, HOYA, a kierunki łączności, w ślad za nacierającymi wojskami.

PWŁ organizować w rejonie

Odwód SWŁ armii w składzie: pl. r/1 R-409 i pl. kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3 ześrodkować w rejonie W toku operacji przesuwac na kierunku rozwijania osi łączności armii.

2. W tym celu:

a/ batalion radioliniowy - siłami i środkami kompanii radiolinii operacyjnych wydkużać oś radioliniową w kierunku MEYENBURG, ELDENA, rozmieszczając stację końcową w rejonie, siłami i środkami kompanii radiolinii taktycznych rozwija kierunki radioliniowe za pomocą stacji R-409 od SD i ZSD armii rozwiniętych w rejonie do SD 9 DZ, 10 i 16DPanc rozmieszczonych w rejonie

Kanały łączności z osi i kierunków przekazuje na węzły łączności SD i ZSD armii zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych.

Do odwodu SWŁ armii wydziela pl. stacji r/ liniowych R-409 i rozmieszcza w rejonie

b/ batalion łączności dalekosiężnej - wydłuża oś przewodową armii w kierunku MEYENBURG, ELEDENA, rozmieszczają końcową aparaturę na węzle łączności ZSD armii /WPP/.

Rozwija kierunki przewodowe do SD 9DZ, 10 i 16 DPanc rozmieszczonych w rejonie Kanały łączności z osi i kierunków przekazuje do WŁ SD i ZSD armii zgodnie z planem wykorzystania kanałów przewodowych.

Do odwodu SWŁ armii wydziela pl. kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3 i rozmieszcza w rejonie

c/ batalion radioliniowo-kablowy wykonuje zadania zgodnie z decyzją oficera kierunkowego szefostwa wojsk łączności 3 Frontu.

3. Likwidację skutków użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia prowadzi grupa pod dowództwem dowódcy kompanii remontowej oraz pozostałość sił z porażonych pododdziałów.
4. Niszczenie nadajników zakłócających jednorazowego użytku oraz rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych prowadzi drużyny wydzielone z każdego batalionu.
5. Ochrona i obrona PWŁ, stacji i linii łączności realizowana będzie własnymi siłami zgodnie z planem operacowanym przez szefa sztabu prlk.
6. Współdziałanie pomiędzy pododdziałami pułku będzie zapewnione w wydzielonym kanale osi łączności oraz w sieci radiowej nr

Szef osi radioliniowej - dowódca brl.

Szef osi przewodowej - dowódca bld.

Szefowie kierunków:

do SD 9DZ - dowódca 1 pl. 1 komp. radiolinii taktycznych;

do SD 10DPanc - dowódca 2 pl. 1 komp. radiolinii taktycznych;

do SD 16DPanc - dowódca 1 pl. z 2 komp. radiol. taktycz.

7. W tyłach pułku utrzymywane będą zapasy:

- żywności na 8 dób;
- MPS - 1,5 jn.

- pozostałych środków i materiałów - zgodnie z tabelą należności.

Naprawa uszkodzonego sprzętu technicznego będzie prowadzona siłami warsztatu remontowego pułku i krsł armii. Warsztat pułkowy ~~przemieszcza~~ przemieszcza się jeden raz na dobę razem ze sztabem pułku.

Obsługę techniczną sprzętu prowadzić:

- OT-1 - codziennie;
- OT-2 - pod koniec operacji.

8. Dowodzenie pododdziałami pułku będzie realizowane z SD pułku rozmieszczonego przy PWŁ w rejonie
Zastępcy - etatowi i dowódca brl.

9. Główne zadania pracy partyjno-politycznej będą ukierunkowane na:
- rozwijanie u stanu osobowego pułku poczucia dużej odpowiedzialności za terminowe i dokładne wypełnianie zadań i ciągłość łączności;
 - kształtowaniu przekonania o wysokiej sprawności i niezawodności własnego sprzętu łączności;
 - kształtowaniu odporności psychicznej żołnierzy na skutki użycia przez nieprzyjaciela bmr.

DOWODCA 19 prlk

.....

IX. ROZKAZ BOJOWY 19 prlk Nr 01

/przykład/

SD 13.11. 22.30

Mapa 1:200 000 wydanie 1972 r.

1. Nieprzyjaciel od 5.00 13.11 prowadzi działania zaczepne stosując środki walki radioelektronicznej, przewiduje się również możliwość użycia na wojska 7 armii broni masowego rażenia.

W pasie działania 7 armii nieprzyjaciel może wykorzystać:

- dwie kompanie WRE z 1 i 4 DZ /H/;
- część batalionu WRE z 1KA /NZ/;
- część batalionu rozpoznania WRE z PGA.

2. 19 pułk radioliniowo-kablowy w planowanej operacji zaczepnej 7 armii rozwija:

- oś radioliniową i przewodową w zadaniu bliższym - 140 km i zadaniu dalszym - 150 km;
- kierunki radioliniowe i przewodowe do podległych ZT i oddziałów;
- kierunki ~~xxx~~ troposferyczne do ZT działających na kierunku głównego uderzenia armii i OGM;
- linie dowiązania do PWŁ frontu i SW;
- PWŁ na osi łączności armii.

3. W celu wykonania postawionego pułkowi zadania

r o z k a z u j ę :

- a/ batalion radioliniowy:

- wydłużyć oś radioliniową od SD 7 armii w rejonie 4 km płd. WITTSTOCK do WPD rozmieszczonego w rejonie
przez ZSD armii rozwinięte w rejonie
- rozwinąć kierunki radioliniowe za pomocą stacji R-409 od SD i ZSD w rejonie do SD i WSD 9DZ oraz 10 i 16 DPanc rozmieszczonych w rejonie
- wydłużyć kierunki radioliniowe od SD pozostałych ZT do SD i ZSD armii rozmieszczonych na rubieży wejścia do bitwy.

Gotowość osi i kierunków radioliniowych do pracy 8.00 14.11.

Kanały z osi i kierunków radioliniowych przekazać do węzłów łączności stanowisk dowodzenia armii zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych i przewodowych.

Punkt kierowania dalekosiężnymi liniami radiowymi rozmieścić przy stacji radioliniowej rozmieszczonej w pobliżu węzła łączności SD armii.

Do odwodu SWŁ armii wydzielić: pluton radiolinii R-409 i utrzymywać go w gotowości w rejonie punktów kierowania.

b/ batalion łączności dalekosiężnej:

- wydłużyć oś przewodową do WPD armii rozmieszczonego w rejonie przez ZSD armii rozwinięte na rubieży wejścia armii do bitwy;
- rozwinąć kierunki przewodowe od SD i ZSD rozmieszczonych w nowych rejonach do SD 9 DZ, 10 i 16 DPanc oraz SD DGA-7 rozmieszczonych w rejonie

Kanały z osi i kierunków przekazać do węzłów łączności stanowisk dowodzenia zgodnie z planem wykorzystania kanałów radioliniowych i przewodowych.

Gotowość osi i kierunków przewodowych 8.00 14.11.

Punkt kierowania dalekosiężnymi liniami przewodowymi rozmieścić przy AŁD-1, rozmieszczonej na węźle łączności SD armii.

Do odwodu SWŁ armii wydzielić pl. kablowy wzmocniony dwoma AŁD-1 i dwoma AŁD-3 i utrzymywać w gotowości w pobliżu WŁ SD armii.

4. Dowodzenie pododdziałami pułku realizowane będzie ze SD 19 prlk rozmieszczonego w rejonie
- Meldunki przedstawiać codziennie do 19.00 z sytuacji o godz. 18.00.
- Zastępcy - etatowi i dowódca brl.

SZEF SZTABU 19 prlk

DOWÓDCA 19 prlk

.....

.....

Wykonano w 6 egz. - egz. 1-6 - BN ASG WP
Wykonał: ppłk A. KUKOWSKI
Druk. U.S. dnia 26.11.1984 r.
Nr ks. masz. 0149/KTWŁącz

